

KONSULINĖ KONVENCIJA
TARP
KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKOS IR LIETUVOS RESPUBLIKOS

Kinijos Liaudies Respublika ir Lietuvos Respublika, siekdamos vystyti konsulinis santykius tam, kad palengvinti savo valstybių ir piliečių teisių ir interesų apsaugą ir stiprinti draugiškus santykius ir bendradarbiavimą tarp abiejų šalių,

nutarė sudaryti šią Konsulinę Konvenciją ir susitarė:

I DALIS
DEFINICIJOS

1 straipsnis

Šiame straipsnyje pateiktos sąvokos šioje Konvencijoje turės tokią reikšmę:

- a) "konsulinė įstaiga" - tai generalinis konsulas, konsulas, vicekonsulas ar konsulinė agentūra;
- b) "konsulinė apygarda" - tai teritorija, skirta konsulinei įstaigai konsulinėms funkcijoms vykdyti;
- c) "konsulinės įstaigos vadovas" - tai generalinis konsulas, konsulas, vicekonsulas ar konsulinis agentas, kuriam atstovavimo Valstybė pavedė vadovauti konsulinei įstaigai;
- d) "konsulinis pareigūnas" - tai bet kuris asmuo, įskaitant ir konsulinės įstaigos vadovą, kuriam pavesta vykdyti konsulines funkcijas konsulinėje įstaigoje;
- e) "konsulinės įstaigos administracinio ir techninio personalo narys" - tai bet kuris asmuo, atliekantis administracinį ar techninį darbą konsulinėje įstaigoje;
- f) "pagalbinio personalo narys" - tai bet kuris asmuo, dirbantis konsulinės įstaigos namų ūkyje;
- g) "konsulinės įstaigos nariai" - tai konsulinės įstaigos konsuliniai pareigūnai, administracinis ir techninis personalas ir pagalbinis personalas;
- h) "šeimos nariai" - tai konsulinės įstaigos nario sutuoktinis ir kartu su jais gyvenantys nepilnamečiai jų vaikai;
- i) "asmeninio personalo narys" - tai bet kuris asmuo, dirbantis konsulinės įstaigos nario asmeninėje tarnyboje;
- j) "konsulinės patalpos" - tai tik konsulinės įstaigos tikslams naudojami pastatai ar pastatų dalys ir jiems priklausantys žemės sklypai, nepriklausomai nuo nuosavybės teisės;

k) "konsuliniai archyvai" - tai visi konsulinės įstaigos raštai, dokumentai, korespondencija, knygos, filmai, magnetofoniniai ir kitokie techniniai įrašai kartu su šifrais ir kodais, kartotekomis bei bet kokio pobūdžio įranga, skirta jų saugojimui ar laikymui;

l) "atstovavimo Valstybės pilietis" - tai bet kuris fizinis asmuo, turintis atstovavimo Valstybės pilietybę, o taip pat, jei tinka pagal kontekstą, ir atstovavimo Valstybės juridinis asmuo;

m) "atstovavimo Valstybės laivas" - tai bet kuris laivas, plaukiojantis su atstovavimo Valstybės vėliava pagal jos įstatymus, išskyrus karinius laivus;

n) "atstovavimo Valstybės lėktuvas" - tai bet kuris lėktuvas, užregistruotas atstovavimo Valstybėje ir turintis priklausomybės tai Valstybei ženklus, išskyrus karinius lėktuvus.

II DALIS

KONSULINĖS ĮSTAIGOS STEIGIMAS IR JOS NARIŲ SKYRIMAS

2 straipsnis

Konsulinės įstaigos steigimas

1. Konsulinė įstaiga gali būti steigiama buvimo Valstybės teritorijoje tik tai Valstybei sutinkant.

2. Konsulinės įstaigos buveinė, jos klasė ir konsulinė apygarda, o taip pat bet kokie jų pakeitimai turi būti nustatomi atstovavimo Valstybės ir buvimo Valstybės susitarimu.

3 straipsnis

Konsulinės įstaigos vadovo skyrimas ir pripažinimas

1. Atstovavimo Valstybė diplomatiniais kanalais turi nusiųsti buvimo Valstybei notą dėl konsulinės įstaigos vadovo skyrimo. Šioje notoje turi būti nurodyti konsulinės įstaigos vadovo vardas ir pavardė, rangas, konsulinės įstaigos buveinė ir klasė bei konsulinė apygarda.

2. Buvimo Valstybė, gavusi notą dėl konsulinės įstaigos vadovo skyrimo, patvirtina šį paskyrimą, kaip galima greičiau nusiunčiant pripažinimo notą. Jei buvimo Valstybė atsisako pripažinti paskyrimą, ji neprivalo paaiškinti tokio atsisakymo priežasčių.

3. Konsulinės įstaigos vadovas gali pradėti vykdyti savo konsulines funkcijas po to, kai buvimo Valstybė išsiunčia notą dėl paskyrimo pripažinimo. Iki šios notos išsiuntimo konsulinės įstaigos vadovas gali laikinai vykdyti savo funkcijas, jei buvimo Valstybė sutinka.

4. Pripažinus konsulinės įstaigos vadovo paskyrimą arba leidus jam laikinai vykdyti jo funkcijas, buvimo Valstybė privalo nedelsiant pranešti apie tai kompetetingiems konsulinės apygardos valdžios organams ir imtis visų būtinų priemonių, kad sudarytų sąlygas konsulinės įstaigos vadovui vykdyti jo funkcijas ir naudotis teisėmis, lengvatomis, privilegijomis ir imunitetais, numatytais šioje Konvencijoje.

4 straipsnis Laikinas konsulinės įstaigos vadovo funkcijų vykdymas

1. Jei dėl kokių nors priežasčių konsulinės įstaigos vadovas negali vykdyti savo funkcijų arba jei jo pareigybė laikinai neužimta atstovavimo Valstybė gali paskirti tos pačios arba kitos esančios buvimo Valstybėje konsulinės įstaigos konsulinį pareigūną arba atstovavimo Valstybės ambasados buvimo Valstybėje diplomatinį pareigūną laikinai vykdyti konsulinės įstaigos vadovo pareigas. Atstovavimo Valstybė iš anksto turi pranešti buvimo Valstybei pareigūno, laikinai einančio konsulinės įstaigos vadovo pareigas, vardą ir pavardę bei jo tikrąjį rangą.

2. Pareigūnas, laikinai einantis konsulinės įstaigos vadovo pareigas, naudojasi tomis pačiomis teisėmis, lengvatomis, privilegijomis ir imunitetais, kuriais naudotųsi konsulinės įstaigos vadovas pagal šią Konvenciją.

3. Diplomatinis pareigūnas, paskirtas laikinai eiti konsulinės įstaigos vadovo pareigas, naudojasi tomis diplomatinėmis privilegijomis ir imunitetais, kurie jam priklauso ir kuriais jis naudojosi iki tokio paskyrimo.

5 straipsnis Pranešimai apie atvykimus ir išvykimus

Atstovavimo Valstybė atitinkamu laiku raštu turi pranešti buvimo Valstybei:

a) konsulinės įstaigos nario pilną vardą ir pavardę, pilietybę bei rangą, jo atvykimo arba galutinio išvykimo, arba jo funkcijų pasibaigimo datą, o taip pat apie jo statuso pasikeitimus, įvykusius jo darbo konsulinėje įstaigoje metu;

b) konsulinės įstaigos nario šeimos nario pilną vardą ir pavardę, pilietybę ir atvykimo arba galutinio išvykimo datą, o taip pat konstatuoti faktą, kad joks asmuo netaps ar neketina tapti šios šeimos nariu;

c) asmeninio personalo nario pilną vardą ir pavardę, pilietybę, funkcijas ir atvykimo arba galutinio išvykimo datą.

6 straipsnis

Tapatybę patvirtinantys dokumentai

Buvimo Valstybės kompetetingi valdžios organai, vadovaudamiesi buvimo Valstybėje galiojančiomis taisyklėmis, turi išduoti atitinkamus tapatybę patvirtinančius dokumentus, išskyrus tuos asmenis, kurie yra buvimo Valstybės piliečiai arba pastoviai joje gyvena.

7 straipsnis

Konsulinės įstaigos narių pilietybė

1. Konsulinis pareigūnas turi būti atstovavimo Valstybės pilietis ir neturi turėti pastovios gyvenamosios vietos buvimo Valstybėje.

2. Konsulinės įstaigos administracinio ir techninio personalo nariai, pagalbinių personalo nariai turi būti atstovavimo Valstybės arba buvimo Valstybės piliečiai.

8 straipsnis

Asmenys, paskelbti "persona non grata"

1. Buvimo Valstybė gali bet kuriuo metu diplomatiniais kanalais pranešti atstovavimo Valstybei, kad konsulinės įstaigos narys yra persona non grata arba kad jis yra nepageidaujamas. Buvimo Valstybė neprivalo pagrįsti tokio sprendimo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytais atvejais atstovavimo Valstybė privalo atšaukti minėtą asmenį arba nutraukti jo funkcijas konsulinėje įstaigoje. Jei atstovavimo Valstybė neįvykdo savo įsipareigojimų per priimtinius terminus, buvimo Valstybė turi teisę atšaukti minėto asmens paskyrimo pripažinimą arba nebelaikyti jo konsulinės įstaigos nariu.

III DALIS

KONSULINĖS FUNKCIJOS

9 straipsnis

Bendro pobūdžio konsulinės funkcijos

Konsulinis pareigūnas turi teisę vykdyti šias funkcijas:

a) ginti atstovavimo Valstybės ir jos piliečių teises ir interesus;

b) skatinti ekonominių, prekybinių, mokslinių-technologinių, kultūrinių ir švietimo santykių tarp atstovavimo Valstybės ir buvimo Valstybės vystymą bei kitaip remti jų draugiškus santykius ir bendradarbiavimą;

c) visomis teisėtomis priemonėmis aiškintis buvimo Valstybės ekonomines, mokslines technologines, kultūrines ir švietimo sąlygas ir pranešti apie jas atstovavimo Valstybės vyriausybei;

d) vykdyti kitas funkcijas, kurias vykdyti įgaliojo atstovavimo Valstybė ir kurių vykdyti nedraudžia buvimo Valstybės įstatymai ir poįstatyminiai aktai arba kurių vykdymui neprieštarauja buvimo Valstybė.

10 straipsnis

Pareiškimai dėl pilietybės ir piliečių civilinės būklės aktų registracija

1. Konsulinis pareigūnas turi teisę:

a) priimti pareiškimus dėl pilietybės;
b) registruoti atstovavimo Valstybės piliečius;
c) registruoti atstovavimo Valstybės piliečių gimimo ir mirties aktus;

d) atlikti sutuoktuvių formalumus atstovavimo Valstybės piliečiams ir išduoti jiems sutuoktuvių liudijimus.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos neatleidžia suinteresuotų asmenų nuo pareigos laikytis buvimo Valstybės įstatymų ir poįstatyminių aktų reikalavimų.

11 straipsnis

Pasų ir vizų išdavimas

Konsulinis pareigūnas turi teisę:

a) išduoti atstovavimo valstybės piliečiams pasus ar kitus kelionės dokumentus bei juos pratęsti arba panaikinti;

b) išduoti vizas asmenims, kurie vyksta į atstovavimo Valstybę arba keliauja per ją, bei jas pratęsti arba panaikinti.

12 straipsnis

Notariniai veiksmai

1. Konsulinis pareigūnas turi teisę:

a) bet kokios pilietybės asmeniui prašant išduoti dokumentus, kuriuos jis ketina panaudoti atstovavimo Valstybėje;

b) atstovavimo Valstybės piliečiui prašant išduoti dokumentus, kuriuos jis ketina panaudoti už atstovavimo Valstybės ribų;

c) versti dokumentus į valstybinę atstovavimo Valstybės ar buvimo Valstybės kalbą ir paliudyti vertimo atitikimą originalui;

d) atlikti kitas notarines funkcijas, kurias atlikti įgaliojo atstovavimo Valstybė ir kurių atlikimui neprieštarauja buvimo Valstybė;

e) paliudyti parašų ir antspaudų dokumentuose, išduotuose atstovavimo Valstybės arba buvimo Valstybės valdžios organų, tikrumą.

2. Panaudojimui buvimo Valstybėje skirti dokumentai, kuriuos surašė, patvirtino arba paliudijo konsulinis pareigūnas, vadovaudamasis buvimo Valstybės įstatymais ir poįstatyminiais aktais, turi tokią pačią juridinę galią ir pasekmes kaip ir dokumentai, surašyti, patvirtinti arba paliudyti buvimo Valstybės kompetetingų valdžios organų.

3. Konsulinis pareigūnas turi teisę priimti ar laikinai saugoti atstovavimo Valstybės piliečiams skirtus liudijimus ir dokumentus, jei tai neprieštarauja buvimo Valstybės įstatymams ir poįstatyminiams aktams.

13 straipsnis

Pranešimas apie asmens sulaikymą ir areštą bei jo lankymas

1. Jei kompetetingi valdžios organai konsulinėje apygardoje sulaiko, areštuoja ar kitokiu būdu atima laisvę atstovavimo Valstybės piliečiui, šie organai privalo kuo greičiau pranešti apie tai konsulinei įstaigai.

2. Konsulinis pareigūnas turi teisę lankyti atstovavimo Valstybės pilietį, kuris buvo sulaikytas, areštuotas ar kuriam kitokiu būdu buvo atimta laisvė, taip pat kalbėtis ar bendrauti su juo bei teikti jam teisinę pagalbą. Buvimo Valstybės kompetetingi valdžios organai turi imtis priemonių, kad konsulinis pareigūnas galėtų kaip įmanoma greičiau aplankyti minėtą pilietį.

3. Konsulinis pareigūnas turi teisę lankyti atstovavimo Valstybės pilietį, kuris yra nuteistas ir atlieka bausmę.

4. Buvimo Valstybės kompetetingi valdžios organai turi supažindinti anksčiau minėtą atstovavimo Valstybės pilietį su šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalies nuostatomis.

5. Konsulinis pareigūnas, vykdydamas šiame straipsnyje numatytas funkcijas, privalo laikytis atitinkamų buvimo Valstybės įstatymų ir poįstatyminių aktų. Nepaisant to, atitinkamų buvimo Valstybės įstatymų ir poįstatyminių aktų taikymas neturi varžyti šiame straipsnyje numatytų teisių įgyvendinimo.

14 straipsnis
Globa ir rūpyba

1. Buvimo Valstybės kompetetingi valdžios organai privalo pranešti konsulinei įstaigai, kad konsulinėje apygardoje esančiam atstovavimo Valstybės piliečiui, įskaitant ir nepilnametį pilietį, kuris nesugeba arba tik iš dalies sugeba veikti savo vardu, yra reikalingas globėjas ar rūpintojas.

2. Konsulinis pareigūnas turi teisę tiek, kiek leidžia buvimo Valstybės įstatymai ir poįstatyminiai aktai, ginti teises ir interesus atstovavimo Valstybės piliečio, įskaitant ir nepilnametį pilietį, kuris nesugeba arba tik iš dalies sugeba veikti savo vardu, ir, kai tai būtina, rekomenduoti arba paskirti minėtam asmeniui globėją ar rūpintoją ir vykdyti globos ir rūpybos veiklos priežiūrą.

15 straipsnis
Pagalba atstovavimo Valstybės piliečiui

1. Konsulinis pareigūnas turi teisę:

a) bendrauti ir susitikti konsulinėje apygardoje su bet kuriuo atstovavimo Valstybės piliečiu; buvimo Valstybė neturi riboti nei atstovavimo Valstybės piliečių ir konsulinės įstaigos bendravimo nei atstovavimo Valstybės piliečių lankymosi konsulinėje įstaigoje;

b) išsiaiškinti atstovavimo Valstybės piliečio gyvenimo ir darbo sąlygas buvimo Valstybėje ir teikti jam reikalingą pagalbą;

c) kreiptis į buvimo Valstybės kompetetingus valdžios organus, kad jie išsiaiškintų atstovavimo Valstybės piliečio buvimo vietą; buvimo Valstybės kompetetingi valdžios organai turi daryti viską, kas įmanoma, kad pateiktų reikiamą informaciją;

d) priimti ir laikinai saugoti atstovavimo Valstybės piliečiams skirtus pinigus ir vertybes, vadovaujantis buvimo Valstybės įstatymais ir poįstatyminiais aktais.

2. Jei atstovavimo Valstybės piliečio nėra vietoje arba jis dėl kitų priežasčių negali laiku apginti savo teisių ir interesų, konsulinis pareigūnas gali atstovauti jį teisme ar kituose kompetetinguose buvimo Valstybės valdžios organuose arba surasti jam tinkamą atstovą, vadovaujantis buvimo Valstybės įstatymais ir poįstatyminiais aktais, kol tas pilietis pats paskirs savo atstovą arba pats galės ginti savo teises ir interesus.

16 straipsnis
Pranešimas apie mirtį

Sužinoję apie atstovavimo Valstybės piliečio mirtį buvimo Valstybėje, buvimo Valstybės kompetetingi valdžios organai turi kiek įmanoma greičiau informuoti apie tai konsulinę įstaigą ir konsulinei įstaigai prašant išduoti mirties liudijimą ar kitus dokumentus, liudijančius apie mirtį.

17 straipsnis
Funkcijos, susijusios su palikimu

1. Jei miręs atstovavimo Valstybės pilietis paliko buvimo Valstybėje palikimą ir toje Valstybėje nėra nei įpėdinių, nei testamento vykdytojų, buvimo Valstybės kompetetingi valdžios organai turi nedelsiant informuoti apie tai konsulinę įstaigą.

2. Konsulinis pareigūnas turi teisę dalyvauti buvimo Valstybės kompetetingiems organams inventorizuojant ir užantspauduojant palikimą, nurodytą šio straipsnio 1 dalyje.

3. Jei atstovavimo Valstybės pilietis kaip įpėdinis arba paveldėtojas turi teisę paveldėti ar priimti palikimą ar testamentinę išskirtinę, kuriuos paliko miręs buvimo Valstybėje bet kokios pilietybės asmuo, ir jei to atstovavimo Valstybės piliečio nėra buvimo Valstybės teritorijoje, tai buvimo Valstybės kompetetingi valdžios organai turi informuoti konsulinę įstaigą apie tai, kad minėtas asmuo turi teisę paveldėti ar priimti palikimą ar testamentinę išskirtinę.

4. Jei atstovavimo Valstybės pilietis turi teisę paveldėti palikimą, esantį buvimo Valstybėje, arba yra pareiškęs ieškinį dėl šios teisės, ir nei jis, nei jo atstovas negali dalyvauti palikiminiame procese, tai konsulinis pareigūnas arba jo paskirtas padėjėjas gali atstovauti tą pilietį teisme arba kituose buvimo Valstybės kompetetinguose valdžios organuose.

5. Konsulinis pareigūnas turi teisę atstovavimo Valstybės piliečio, neturinčio pastovios gyvenamosios vietos buvimo Valstybėje, vardu priimti ir vėliau jam perduoti bet koki palikimą ar testamentinę išskirtinę, esančius buvimo Valstybėje ir priklausančius tam piliečiui.

6. Jei atstovavimo Valstybės pilietis, neturintis pastovios gyvenamosios vietos buvimo Valstybėje, miršta buvimo Valstybėje, kurioje jis buvo apsistojęs laikinai arba keliavo per jos teritoriją, ir jei buvimo Valstybėje nėra nei jo giminių, nei atstovų, tai konsulinis pareigūnas turi teisę nedelsiant priimti laikinai saugoti visus dokumentus, pinigus ir asmeninius daiktus, kuriuos su savimi turėjo miręs pilietis ir vėliau perduoti juos mirusio piliečio įpėdiniui, testamento vykdytojui arba kitiems asmenims, įgaliotiems priimti šį turta.

7. Konsulinis pareigūnas, vykdydamas savo funkcijas, numatytas šio straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse, turi laikytis buvimo Valstybės įstatymų ir poįstatyminių aktų.

18 straipsnis

Pagalba atstovavimo Valstybės laivams

1. Konsulinis pareigūnas turi teisę teikti pagalbą atstovavimo Valstybės laivams, kurie yra buvimo Valstybės vidaus ir teritoriniuose vandenyse, tų laivų kapitoniui ir įgulos nariams, o taip pat:

a) lankytis laive, kuris gavo leidimą laisvai įplaukti į uostą, apklausti kapitoną ar bet kurį įgulos narį ir gauti duomenis apie laivą, jo krovinį ir reisą;

b) tirti bet kokią atsitikimą, kuris įvyko kelionės metu, jei tai nedaro žalos buvimo Valstybės kompetetingų valdžios organų įgalinimams;

c) spręsti ginčus tarp kapitono ir įgulos, įskaitant ginčus dėl darbo užmokesčių ir darbo sutarčių;

d) priimti kapitoną ar bet kurį įgulos narį, atvykusį pas konsulinį pareigūną. ir, kai tai yra būtina, imtis priemonių jį gydyti arba grąžinti namo;

e) priimti, nagrinėti, surašyti ar tvirtinti laivo dokumentus;

f) spręsti kitus susijusius su laivais klausimus, kuriuos spręsti įgaliojo atstovavimo Valstybės kompetetingi valdžios organai.

2. Kapitonas ir bet kuris įgulos narys gali susisiekti su konsuliniu pareigūnu. Jie gali lankytis konsulinėje įstaigoje, jei tai neprieštarauja buvimo Valstybės įstatymams ir poįstatyminiams aktams dėl uostų administravimo ir užsieniečių.

19 straipsnis

Gynimas prievartos veiksmų panaudojimo prieš atstovavimo Valstybės laivus atvejais

1. Jei buvimo Valstybės teismai ar kiti kompetetingi valdžios organai ketina imtis prievartos veiksmų arba pradėti oficialų tyrimą atstovavimo Valstybės laivų atžvilgiu arba tuose laivuose, tai šie organai privalo iš anksto pranešti apie tai konsulinei įstaigai, kad konsulinis pareigūnas ar jo atstovas galėtų dalyvauti vykdant tuos veiksmus. Jei minėti veiksmai turi būti atliekami neatidėliojant ir dėl to nėra galimybės iš anksto pranešti konsulinei įstaigai, buvimo Valstybės kompetetingi valdžios organai privalo pranešti apie tai konsulinei įstaigai kuo greičiau po to, kai imasi tų veiksmų, ir konsuliniam pareigūnui reikalaujant privalo nedelsiant pateikti pilną informaciją apie minėtus veiksmus.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos panašių veiksmų atžvilgiu, kurių krante ėmėsi kompetetingi buvimo Valstybės valdžios organai prieš laivo kapitoną arba bet kurią įgulos narį.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos neturi būti taikomos nei įprastinių patikrinimų, kuriuos atlieka buvimo Valstybės kompetetingi valdžios organai ir kurie susiję su minėtais uostų administravimu, karantinu ar laivo apžiūra, atžvilgiu, nei priemonių, kurių ėmėsi minėti organai, kad užtikrinti navigacijos jūroje saugumą ar užkirsti kelią vandenių teršimui, atžvilgiu.

4. Buvimo Valstybės kompetetingi valdžios organai, jei nėra atstovavimo Valstybės laivo kapitono ar konsulinio pareigūno prašymo ar sutikimo, neturi kištis į laivo vidaus reikalus, kai nėra pažeista buvimo Valstybės taika, saugumas ir visuomeninė tvarka.

20 straipsnis

Pagalba atstovavimo Valstybės laivams, patyrusiems avariją

1. Kai atstovavimo Valstybės laivas buvimo Valstybės vidaus ar teritoriniuose vandenyse patiria avariją, buvimo Valstybės kompetetingi valdžios organai privalo kaip įmanoma greičiau pranešti apie tai konsulinei įstaigai ir informuoti, kokių priemonių imtasi, kad išgelbėti laive esančius asmenis, laivą ir jo krovinį bei kitą turtą.

2. Konsulinis pareigūnas turi teisę imtis priemonių, kad būtų suteikta pagalba patyrusiam avariją atstovavimo Valstybės laivui, jo įgulai ir keleiviams, ir kreiptis dėl pagalbos į buvimo Valstybės valdžios organus.

3. Jei patyręs avariją atstovavimo Valstybės laivas, jo priklausinys ar krovinys yra randami netoli buvimo Valstybės kranto arba yra atgabunami į jos uostą ir jei neatsirado nei laivo kapitonas, nei jo savininkas, nei laivo kompanijos ar draudimo kompanijos agentas arba jei jie negali imtis priemonių, siekiant valdyti ar apsaugoti tokį laivą, jo priklausinį ar krovinį, tai buvimo Valstybės kompetetingi valdžios organai turi informuoti apie tai konsulinę įstaigą kaip galima greičiau. Konsulinis pareigūnas laivo savininko vardu gali imtis atitinkamų priemonių.

4. Patyręs avariją atstovavimo Valstybės laivas, krovinys ar priklausinys neturi būti buvimo Valstybėje apmokestinami maito bei kitais panašiais mokesčiais, jei laivas, jo krovinys ar priklausinys nėra skirti pardavimui ar panaudojimui buvimo Valstybėje.

21 straipsnis
Atstovavimo Valstybės léktuvams

Šios Konvencijos nuostatos dėl atstovavimo Valstybės laivų turi būti taikomos ir atstovavimo Valstybės léktuvams, jei toks taikymas neprieštarauja galiojančių dvišalių sutarčių tarp atstovavimo Valstybės ir buvimo Valstybės nuostatoms ir daugiašalių sutarčių, kurias yra pasirašiusios abi valstybės, nuostatoms.

22 straipsnis
Teisminių dokumentų perdavimas

Konsulinis pareigūnas turi teisę perduoti teisminius ir neteisminius dokumentus, laikantis buvimo Valstybės įstatymų ir poįstatyminių aktų ir galiojančių sutarčių tarp atstovavimo Valstybės ir buvimo Valstybės.

23 straipsnis
Konsulinių funkcijų vykdymo teritorija

Konsulinis pareigūnas turi vykdyti savo funkcijas tik savo konsulinėje apygardoje. Buvimo Valstybei sutinkant, jis taip pat gali vykdyti savo funkcijas už konsulinės apygardos ribų.

24 straipsnis
Ryšys su buvimo Valstybės valdžios organais

Vykdydamas savo funkcijas, konsulinis pareigūnas gali kreiptis į savo konsulinės apygardos kompetetingus vietinius valdžios organus ir, kai yra būtina, į buvimo Valstybės kompetetingus centrinius valdžios organus tiek, kiek tai leidžia buvimo Valstybės įstatymai, poįstatyminiai aktai ir papročiai.

IV DALIS

LENGVATOS, PRIVILEGIJOS IR IMUNITETAI

25 straipsnis
Konsulinės įstaigos lengvatos

1. Buvimo Valstybė turi sudaryti visas sąlygas vykdyti konsulinės įstaigos funkcijas.
2. Buvimo Valstybė turi pagarbiai elgtis su konsulinės įstaigos nariais ir imtis atitinkamų priemonių užtikrinti, kad jie galėtų sklandžiai vykdyti savo funkcijas, bei siekiant užtikrinti jų teises, lengvatas, privilegijas ir imunitetus, numatytus šioje Konvencijoje.

26 straipsnis

Konsulinių patalpų ir gyvenamųjų patalpų įgyjimas

1. Atstovavimo Valstybė arba jos atstovas, laikantis buvimo Valstybės įstatymų ir poįstatyminių aktų, turi teisę:

a) pirkti, nuomoti ar kitu būdu įgyti pastatą arba jo dalį, su jais susijusį žemės sklypą, skirtus konsulinei įstaigai bei konsulinės įstaigos narių gyvenamosioms patalpoms, išskyrus gyvenamąsias patalpas tiems nariams, kurie yra buvimo Valstybės piliečiai arba turi pastovią gyvenamąją vietą toje Valstybėje;

b) statyti ar rekonstruoti pastatus įgytame žemės sklype.

2. Buvimo Valstybė turi padėti atstovavimo Valstybei įsigyjant konsulines patalpas, o kai būtina, ir įsigyjant atitinkamas gyvenamąsias patalpas konsulinės įstaigos nariams.

3. Įgyvendindami savo teises, numatytas šio straipsnio 1 dalyje, atstovavimo Valstybė arba jos atstovas turi laikytis buvimo Valstybės žemės, statybos ir urbanistikos įstatymų ir poįstatyminių aktų.

27 straipsnis

Naudojimasis valstybine vėliava ir herbu

1. Atstovavimo Valstybė turi teisę pritvirtinti prie konsulinių patalpų savo valstybės herbą ir konsulinės įstaigos ženklą atstovavimo Valstybės ir buvimo Valstybės kalbomis.

2. Atstovavimo Valstybė turi teisę iškelti savo valstybinę vėliavą ant konsulinių patalpų, konsulinės įstaigos vadovo rezidencijos ir transporto priemonių, naudojamų vykdant tarnybines pareigas.

28 straipsnis

Konsulinių patalpų ir konsulinių pareigūnų gyvenamųjų patalpų neliečiamybė

1. Konsulinės patalpos ir konsulinių pareigūnų gyvenamosios patalpos turi būti neliečiamos. Buvimo Valstybės valdžios organų pareigūnai negali įeiti į konsulines patalpas ir konsulinių pareigūnų gyvenamąsias patalpas be konsulinės įstaigos vadovo arba atstovavimo Valstybės diplomatinės atstovybės, esančios buvimo Valstybėje, vadovo, arba jų pakirto asmens sutikimo.

2. Buvimo Valstybė turi imtis visų būtinų priemonių, kad apsaugoti konsulines patalpas ir konsulinių pareigūnų gyvenamąsias patalpas nuo bet kokių įsibrovimų ar sužalojimų ir užkirsti kelią bet kokiems konsulinės įstaigos ramybės sutrikdymams arba orumo pažeidimams.

29 straipsnis

Imunitetas nuo konsulinių patalpų rekvizavimo

Konsulinės patalpos, jų apstatymo reikmenys ir konsulinės įstaigos turtas bei transporto priemonės turi imunitetą nuo bet kokio pobūdžio rekvizavimo.

30 straipsnis

Konsulinių archyvų neliečiamybė

Konsuliniai archyvai turi būti neliečiami bet kuriuo metu ir nepriklausomai nuo jų buvimo vietos.

31 straipsnis

Susisiekimo laisvė

1. Buvimo Valstybė privalo suteikti ir saugoti tarnybiniam tikslams skirtą konsulinės įstaigos susisiekimo laisvę. Susisiekdama su atstovavimo Valstybės Vyriausybe, diplomatinėmis atstovybėmis ir kitomis konsulinėmis įstaigomis, konsulinė įstaiga gali naudotis visomis tinkamomis ryšių priemonėmis, įskaitant užšifruotą ir užkoduotą korespondenciją, diplomatinius ar konsulinius kurjerius ir diplomatinį ar konsulinį paštą. Tačiau radijo siųstuvą įrengti ir naudoti konsulinė įstaiga gali tik buvimo Valstybei sutinkant.

2. Konsulinės įstaigos tarnybinė korespondencija privalo būti neliečiama. Konsulinis paštas negali būti nei atplėšiamas, nei sulaikomas. Konsulinis paštas turi turėti matomus išorinius ženklus, nurodančius jo pobūdį, ir jame negali būti nieko kito, kaip tik tarnybinė korespondencija, oficialūs dokumentai ir daiktai, skirti tik tarnybiniam naudojimui.

3. Konsulinis kurjeris gali būti tik atstovavimo Valstybės pilietis ir neturi pastoviai gyventi buvimo Valstybėje. Jam turi būti išduodamas tarnybinis dokumentas, patvirtinantis jo statusą. Jis naudojasi buvimo Valstybėje tomis pačiomis teisėmis, lengvatomis, privilegijomis ir imunitetais kaip ir diplomatinis kurjeris.

4. Konsulinis paštas gali būti patikėtas atstovavimo Valstybės laivo ar lėktuvo vadui. Jam turi būti išduodamas tarnybinis dokumentas, kuriame nurodomas konsulinis paštą sudarančių vienetų skaičius, tačiau jis neturi būti laikomas konsuliniu kurjeriu. Pagal Susitarimą su buvimo Valstybės atitinkamais valdžios organais konsulinės įstaigos narys gali tiesiogiai ir netrukdomai iš laivo ar lėktuvo vado priimti arba jam įduoti konsulinį paštą.

32 straipsnis
Konsuliniai mokesčiai ir rinkliavos

1. Konsulinė įstaiga gali buvimo Valstybės teritorijoje pagal atstovavimo Valstybės įstatymus ir poįstatyminius aktus imti mokesčius ir rinkliavas už konsulinių veiksmų atlikimą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti mokesčiai ir rinkliavos bei jų įplaukos neturi būti apmokestinami jokiais buvimo Valstybės mokesčiais.

3. Buvimo Valstybė turi leisti konsulinei įstaigai persiųsti į atstovavimo Valstybę pajamas, gautas iš mokesčių ir rinkliavų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje.

33 straipsnis
Judėjimo laisvė

Konsulinės įstaigos nariai buvimo Valstybėje turi naudotis judėjimo laisve, laikydamiės buvimo Valstybės įstatymų ir poįstatyminių aktų dėl zonų, įėjimas į kurias draudžiamas ar ribojamas.

34 straipsnis
Konsulinių pareigūnų asmens neliečiamybė

Konsuliniai pareigūnai naudojami asmens neliečiamybe ir negali būti sulaikomi ar areštuojami. Buvimo Valstybė turi imtis atitinkamų priemonių, kad užkirstų kelią bet kokiam kėsitimuisi į jų asmens laisvę ir orumą.

35 straipsnis
Imunitetas nuo jurisdikcijos

1. Konsulinis pareigūnas turi imunitetą nuo buvimo Valstybės teisminės ar administracinės jurisdikcijos, išskyrus šias civilines bylas:

a) dėl konsulinio pareigūno sudarytos sutarties, kurioje jis nedalyvauja aiškiai išreikštu būdu kaip atstovavimo Valstybės atstovas;

b) dėl trečiajai šaliai padarytos žalos, atsiradusios, įvykus antžeminio transporto priemonių, laivo ar lėktuvo avarijai buvimo Valstybėje;

c) dėl privataus nekilnojamo turto, esančio buvimo Valstybėje, išskyrus atvejus, kai konsulinis pareigūnas ją valdo kaip atstovavimo Valstybės atstovas bei konsulinės įstaigos tikslais;

d) dėl privataus paveldėjimo;

e) dėl konsulinio pareigūno vykdomos buvimo Valstybėje profesinės ar komercinės veiklos, kuri neįeina į jo tarnybines funkcijas.

2. Buvimo Valstybė neturi imtis vykdomųjų priemonių prieš konsulinį pareigūną, išskyrus atvejus, numatytus šio straipsnio 1 dalyje. Jei minėtais atvejais yra imamasi tokių priemonių, tai neturi pakenkti konsulinių pareigūnų asmens ir gyvenamųjų patalpų neliečiamybei.

3. Konsulinės įstaigos administracinio ir techninio personalo nariai ir pagalbinių personalo nariai turi imunitetą nuo buvimo Valstybės teisminės ar administracinės jurisdikcijos, kai tai susiję su jų funkcijų atlikimu, išskyrus civilines bylas, nurodytas šio straipsnio 1 dalies a) ir b) punktuose.

36 straipsnis Galimybė duoti parodymus

1. Konsulinis pareigūnas neprivalo duoti parodymų kaip liudytojas.

2. Konsulinės įstaigos administracinio ir techninio personalo narys arba pagalbinių personalo narys gali būti pakviestas duoti parodymus buvimo Valstybės teisminėse ir administracinėse bylose. Jis negali atsisakyti duoti parodymų, išskyrus atvejus, numatytus šio straipsnio 3 dalyje.

3. Konsulinės įstaigos administracinio ir techninio personalo narys arba pagalbinių personalo narys neprivalo duoti parodymų dėl faktų, susijusių su jų funkcijų vykdymu, taip pat neprivalo pateikti tarnybinės korespondencijos ar dokumentų, susijusių su tais faktais. Atsižvelgiant į atstovavimo Valstybės įstatymus, jis turi teisę atsisakyti duoti parodymus kaip ekspertas liudytojas.

4. Buvimo Valstybės kompetetingi valdžios organai, reikalaudami parodymų iš konsulinės įstaigos administracinio ir techninio personalo nario ar pagalbinių personalo nario turi vengti įsikišimo į jo funkcijų vykdymą. Tie valdžios organai, kai yra galimybė, gali tokius parodymus gauti minėtų konsulinės įstaigos narių gyvenamosiose ar konsulinėse patalpose arba priimti iš jų parodymus, išdėstyti raštu.

37 straipsnis Atleidimas nuo prievolių ir tarnybų

1. Konsulinės įstaigos narys buvimo Valstybėje turi būti atleistas nuo bet kokios rūšies asmeninės tarnybos, visuomeninės tarnybos ir karinių prievolių.

2. Konsulinės įstaigos konsulinis pareigūnas bei administracinio ir techninio personalo narys turi būti atleistas nuo visų prievolių, numatytų buvimo Valstybės įstatymuose ir poįstatyminiuose aktuose dėl užsieniečių registracijos ir leidimo apsigyventi.

38 straipsnis
Atleidimas nuo turto mokesčių

1. Buvimo Valstybė privalo neapmokestinti:
 - a) konsulinių patalpų ir konsulinės įstaigos narių gyvenamųjų patalpų, įgytų atstovavimo Valstybės ar jos atstovo vardu, o taip pat su jais susijusių sandorių ir dokumentų;
 - b) konsulinės įrangos ir transporto priemonių, skirtų tik tarnybiniams tikslams, o taip pat jų įgyjimo, valdymo ar išlaikymo.
2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos neturi būti taikomos:
 - a) išlaidų už specialius patarnavimus atžvilgiu;
 - b) mokesčių, imamų pagal buvimo Valstybės įstatymus ir poįstatyminius aktus iš asmenų, sudariusių sutartis su atstovavimo Valstybe ar jos atstovu.

39 straipsnis
Konsulinės įstaigos narių atleidimas nuo mokesčių

1. Konsuliniai pareigūnai ir konsulinės įstaigos administracinio ar techninio personalo nariai turi būti atleidžiami nuo visų valstybinių, regioninių ar vietinių buvimo Valstybės asmeninių ar daiktinių mokesčių, išskyrus:
 - a) netiesioginius mokesčius, kurie paprastai yra įskaičiuojami į prekių ar paslaugų kainą;
 - b) mokesčius už nekilnojamą turtą, esantį buvimo Valstybės teritorijoje, išskyrus šios Konvencijos 38 straipsnio 1 dalies nuostatose numatytais atvejais;
 - c) palikimo ir paveldėjimo mokesčius bei mokesčius už jų perdavimą, išskyrus šios Konvencijos 43 straipsnio nuostatose numatytais atvejais;
 - d) privačių pajamų, kurios gaunamos ne už tarnybinių funkcijų vykdymą buvimo Valstybėje, mokesčius;
 - e) mokesčius už specialius patarnavimus;
 - f) registracijos, teismo ir rejestro mokesčius, įkeitimo mokesčius ir žyminius mokesčius, išskyrus šios Konvencijos 38 straipsnio nuostatose numatytais atvejais.
2. Konsulinės įstaigos pagalbinio personalo narių užmokestis, kurį jie gauna už savo darbą konsulinėje įstaigoje, turi būti buvimo Valstybės neapmokestinamas.

40 straipsnis
Atleidimas nuo maito mokesčių
ir muitinės kontrolės

1. Buvimo Valstybė pagal savo įstatymus ir poįstatyminius aktus privalo leisti įvežti ir išvežti ir atleidžia nuo visų maito mokesčių, išskyrus mokesčius už saugojimą, pervežimą ir mokesčius už panašias paslaugas:

a) daiktus, skirtus tarnybiniam konsulinės įstaigos naudojimui;

b) daiktus, skirtus asmeniniam konsulinio pareigūno naudojimui;

c) asmeniniam naudojimui skirtus daiktus, kuriuos įveža konsulinės įstaigos administracinio ir techninio personalo nariai pirmą kartą įvažiuodami į buvimo Valstybės teritoriją, įskaitant namų apyvokos daiktus, skirtus įsikūrimui.

2. Šio straipsnio 1 dalies b) ir c) punktuose nurodytų daiktų kiekis neturi viršyti kiekio, kuris paprastai yra reikalingas minėto asmens tiesioginiam naudojimui.

3. Konsulinio pareigūno asmeninis bagažas turi būti atleidžiamas nuo muitinės kontrolės. Buvimo Valstybės kompetetingi valdžios organai gali tikrinti šį bagažą tik tuo atveju, jei yra rimtų priežasčių įtarti, kad jame yra daiktų, nenumatytų šio straipsnio 1 dalies b) punkte, arba daiktų, kurių įvežimą ar išvežimą draudžia buvimo Valstybės įstatymai ar poįstatyminiai aktai, arba kuriuos aptaria karantino taisyklės. Toks patikrinimas turi būti atliekamas dalyvaujant suinteresuotam konsuliniam pareigūnui arba jo atstovui.

41 straipsnis
Šeimos narių privilegijos ir imunitetai

Konsulinio pareigūno šeimos nariai ir konsulinės įstaigos administracinio ir techninio personalo narių šeimos nariai atitinkamai naudojami tomis privilegijomis ir imunitetais, kuriais atitinkamai naudojami pagal šią Konvenciją konsuliniai pareigūnai ir administracinio ir techninio personalo nariai; Konsulinės įstaigos pagalbinio personalo narių šeimos nariai naudojami tomis privilegijomis ir imunitetais, kuriais naudotis turi teisę pagalbinio personalo nariai pagal šios Konvencijos 37 straipsnio 1 dalį, išskyrus tuos asmenis, kurie yra buvimo Valstybės piliečiai arba pastoviai gyvena buvimo Valstybėje ir kurie buvimo Valstybėje užsiima privačia, duodančia pelną, veikla.

42 straipsnis
Asmenys, kurie nesinaudoja privilegijomis
ir imunitetais

1. Konsulinės įstaigos administracinio ir techninio personalo nariai ar pagalbinių personalo nariai, kurie yra buvimo Valstybės piliečiai arba pastoviai gyvena buvimo Valstybėje nesinaudoja šioje Konvencijoje numatytais privilegijomis ir imunitetais, išskyrus šios Konvencijos 36 straipsnio 3 dalyje numatytu atveju.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų šeimos nariai nesinaudoja šioje Konvencijoje numatytais privilegijomis ir imunitetais.

43 straipsnis
Konsulinės įstaigos nario palikimas

Mirus konsulinės įstaigos nariui arba jo šeimos nariui, buvimo Valstybė privalo:

a) leisti išvežti mirusiojo kilnojamą turtą, išskyrus tą kilnojamą turtą, kurį jis įgijo buvimo Valstybės teritorijoje ir kurio išvežimas jo mirties metu buvo uždraustas;

b) atleisti mirusiojo kilnojamą turtą nuo paveldėjimo mokesčių ir kitų su tuo susijusių mokesčių.

44 straipsnis
Privilegijų ir imunitetų pradžia ir pabaiga

1. Kiekvienas konsulinės įstaigos narys pradeda naudotis šioje Konvencijoje numatytais privilegijomis ir imunitetais nuo to momento, kai jis įvažiuoja į buvimo Valstybės teritoriją, kad pradėtų savo darbą konsulinėje įstaigoje, arba, jei jis jau yra toje teritorijoje, nuo to momento, kai pradeda vykdyti savo pareigas konsulinėje įstaigoje.

2. Konsulinės įstaigos nario šeimos nariai pradeda naudotis šioje Konvencijoje numatytais privilegijomis ir imunitetais nuo tos dienos, kai privilegijomis ir imunitetais pradeda naudotis konsulinės įstaigos narys, arba nuo tos dienos, kai jie įvažiuoja į buvimo Valstybės teritoriją, arba nuo tos dienos, kai jis tampa tokios šeimos nariu, jei jie įvažiuoja į buvimo Valstybės teritoriją ar tampa šeimos nariais po to, kai konsulinės įstaigos narys pradeda naudotis privilegijomis ir imunitetais.

3. Kai konsulinės įstaigos nario funkcijos pasibaigia, jo ir jo šeimos narių privilegijos ir imunitetai pasibaigia tuo momentu, kai minėtas asmuo išvyksta iš buvimo Valstybės arba kai pasibaigia priimtinas terminas, per kurį jis turi išvykti. Konsulinės įstaigos nario šeimos narių privilegijos ir imunitetai pasibaigia, kai jie nustoja būti minėtos šeimos

nariais. Tačiau jei po to tokie asmenys ketina išvykti iš buvimo Valstybės per priimtinus terminus, jų privilegijos ir imunitetai tęsiasi iki jų išvykimo.

4. Konsulinės įstaigos nario mirties atveju jo šeimos nariai naudojami jiems priklausančiomis privilegijomis ir imunitetais, kol jie išvyksta iš buvimo Valstybės arba kol pasibaigia priimtinas terminas, per kurį jie gali išvykti.

45 straipsnis

Atsisakymas nuo privilegijų ir imunitetų

1. Atstovavimo Valstybė gali atsisakyti nuo bet kurių privilegijų ir imunitetų, kuriomis naudojasi asmenys, nurodyti šios Konvencijos 35 ir 36 straipsniuose. Atsisakymas visais atvejais turi būti tiksliai apibrėžtas ir turi būti raštu perduotas buvimo Valstybei.

2. Jei asmuo, kuris pagal šią Konvenciją gali naudotis imunitetu nuo jurisdikcijos, pareiškia ieškinį, tai bet kurio priešieškinio, tiesiogiai susijusio su pagrindiniu ieškiniu, atžvilgiu jis nebegali naudotis imunitetu nuo jurisdikcijos.

3. Atsisakymas imuniteto nuo civilinio ar administracinio proceso nereiškia, kad atsisakoma imuniteto nuo teismo sprendimo vykdymo, kurio atžvilgiu reikia atskiro raštiško atsisakymo.

V DALIS

BENDRIEJI NUOSTATAI

46 straipsnis

Pareiga gerbti buvimo Valstybės įstatymus ir poįstatyminius aktus

1. Visi asmenys, kurie naudojami šioje Konvencijoje numatytais privilegijomis ir imunitetais, privalo be žalos toms privilegijoms ir imunitetams gerbti buvimo Valstybės įstatymus ir poįstatyminius aktus, įskaitant ir tuos, kurie reguliuoja eismo tvarką. Jie taip pat privalo nesikišti į buvimo Valstybės vidaus reikalus.

2. Konsulinės patalpos neturi būti naudojamos tikslams, nesuderinamiems su konsulinių funkcijų vykdymu.

3. Konsulinė įstaiga, konsulinės įstaigos nariai ir jų šeimos nariai privalo laikytis buvimo Valstybės įstatymų ir poįstatyminių aktų dėl transporto priemonių draudimo.

4. Konsulinės įstaigos nariai, kurie atstovavimo Valstybės siunčiami į buvimo Valstybę, neturi užsiimti buvimo Valstybėje jokia kita profesine ar komercine veikla, išskyrus savo tarnybines funkcijas.

47 straipsnis
Diplomatinės atstovybės, vykdančios
konsulines funkcijas

1. Atstovavimo Valstybės diplomatinė atstovybė, esanti buvimo Valstybėje, gali vykdyti konsulines funkcijas. Konsulinio pareigūno teisės ir pareigos, numatytos šioje Konvencijoje, turi būti taikomos ir diplomatinio atstovavimo Valstybės personalo nariams, kurie įpareigoti vykdyti konsulines funkcijas.

2. Atstovavimo Valstybės diplomatinė atstovybė turi pranešti buvimo Valstybės Užsienio reikalų ministerijai diplomatinio personalo narių, įpareigotų vykdyti konsulines funkcijas vardus, pavardes, pilietybę ir rangus.

3. Diplomatinio personalo nariai, kurie yra įpareigoti vykdyti konsulines funkcijas, ir toliau naudojami tomis teisėmis, lengvatomis, privilegijomis ir imunitetais, kurie jiems priklauso pagal jų diplomatinį statusą.

VI DALIS
BAIGIAMIEJI NUOSTATAI

48 straipsnis
Ratifikavimas, įsigaliojimas ir pasibaigimas

1. Ši Konvencija turi būti ratifikuojama. Pasikeitimas ratifikaciniais raštais įvyks ... *Vilniuje* ... Ši Konvencija įsigalios, praėjus trisdešimčiai dienų po pasikeitimo ratifikaciniais raštais dienos.

2. Ši Konvencija netenka galios, praėjus šešiesiems mėnesiams nuo tos dienos, kai viena iš Susitariančiųjų Šalių praneša raštu kitai Susitariančiajai Šaliai apie savo ketinimą nutraukti šią Konvenciją.

Sudaryta ... *Pekine*, 1992 metų ... *rugpjūčio* ... mėnesio ... *15* ... dieną dviem egzemplioriais kiniečių, lietuvių ir anglų kalbomis, visi trys tekstai turi vienodą galią.

Kinijos Liaudies Respublikos
vardu

Lietuvos Respublikos
vardu